

indeholder. Hvis han saa ikke vil lade sig overbevise af Kendsgerningerne, saa vil jeg opgive ethvert Forsøg paa at overbevise min i øvrigt saa udmærkede Kollega og Partifælle.

Jeg haaber, at den forestaaende Udvalgsbehandling maa kunne foregaa meget hurtigt; thi den højtærede Finansminister har fuldkommen Ret i den Bemærkning, hvormed han forlod denne Talerstol: at hurtig Hjælp i det foreliggende Tilfælde er dobbelt Hjælp.

Niels Frederiksen: Den højtærede Finansminister mente, at de foreliggende Lovforslag var at betragte som en Særlovgivning for Sønderjylland, nødvendiggjort af de der herskende Tilstande, og at man ikke deraf kunde drage Konsekvenser for det øvrige Land. Jeg tror ikke, den højtærede Minister har helt Ret i denne Opfattelse, jeg tror, Lovgivningsmagten maa gøre sig klart, at hvor Tilstandene former sig ens i Landet paa det økonomiske Omraade, maa en Lovgivning som den, vi her beskæftiger os med for de sønderjydske Landsdele, nødvendigvis drage Konsekvenser med sig overfor det øvrige Land. Jeg vil derfor meget stærkt understrege, at vi fra vor Side kan ikke se rettene end, at Vanskelighederne stiller sig aldeles ens for den Kreds af Landbrugere, baade i Sønderjylland og i det øvrige Land, der er rykket ind i deres Ejendomme, i Hus og i Gaard, under de vanskelige Konjunkturer i Tiden efter Krigen; de for Sønderjyderne gældende særlige Vanskeligheder, Omlægning af Driften og andre Forhold, maatte nemlig absolut bundfælde sig for enhver forstandig Køber i Ejendomsomsætningen. Jeg vil derfor gerne takke det ærede Medlem Hr. Olav Olsen og det ærede Medlem Hr. Ulrich for deres Tilslutning til de af mig fremførte Bemærkninger i Haabet om, at den højtærede Finansminister ogsaa vil laane villigt Øre til Kravet om en Støtteforanstaltning, afpasset efter det øvrige Lands Forhold, i Forbindelse med Akkordlovgivningen. Jeg tror, at Forholdene nede i Sønderjylland maa karakteriseres paa den Maade, at Genforeningen i en økonomisk vanskelig Tid naturnødvendigt maatte medføre, at en Del Mennesker kom ud i vanskelige Forhold, som ikke var overskuelige, og som førte til økonomiske Vanskeligheder, men det kan heller ikke bestrides — og det fremgaar ogsaa af Realkreditkommissionens Betænkning —, at den Del af den sønderjydske Befolkning, der var Indehaver af Ejendomme

fra Tiden før Genforeningen, ogsaa havde den gunstige Stilling, at de kunde konvertere deres Marklaan med Fordel, et Fortrin, som det øvrige Lands Befolkning ikke har haft.

Jeg gentager, at man med Opmærksomhed maa følge, hvorledes den foreliggende Lovgivning bliver administreret. Det forekommer mig, at den i Forslagene antydede Form er alt for løs, og at denne Lovgivning bør fastlægges i mere bestemte Rammer. Hvis en Lovgivning som den, vi her beskæftiger os med, bliver administreret paa en saadan Maade, at den ledende Direktion opfatter sin Opgave som værende den at skaffe de flest mulige Penge til Sønderjylland, saa er det en farlig Lovgivning, og det bliver meget vanskeligt for den siddende Minister at gaa imod en saadan Direktion. Derfor vil jeg henstille, om man ikke i Udvalget ved en Forhandling med den højtærede Minister kunde opnaa fastere Rammer for Administrationen og faa Oplysning om, hvem man har tænkt der skulde lede Administrationen af en Lovgivning som den her foreslaaede. Meget afhænger af, at dette Spørgsmaal bliver løst forstandigt og grebet an paa en saadan Maade, at denne Lovgivning kan blive til varig Gavn for den sønderjydske Befolkning uden at drage Konsekvenser efter sig for det øvrige Land, som øger Misstemningen imod den Del af Befolkningen, som vi gerne vilde hjælpe.

Holstein: Den højtærede Regering har nu tydeligt tilkendegivet, at den betragter denne Lovgivning som en Særlovgivning, motiveret ved de særlige Nødtilstande i Nordslesvig. Saaledes har den højtærede Finansminister udtrykt sig, og saaledes har den højtærede Indenrigsminister udtrykt sig, og saa vidt jeg forstod den højtærede Justitsminister forleden Dag, da vi havde Tvangsakkordloven til Behandling, er hans Standpunkt det samme. Med andre Ord, den højtærede Regering mener ikke, at de Foranstaltninger, der nu træffes af Hensyn til den økonomiske Nødssituation i Sønderjylland, i mindste Maade, direkte eller indirekte, indeholder noget Præcedens for den Holdning, som Regeringen mener at burde indtage overfor økonomiske Nødsforhold i det øvrige Kongerige.

Jeg vil dertil bemærke, at jeg i og for sig godt forstaar den højtærede Regerings Standpunkt, for hvis de Foranstaltninger, der her træffes, skulde blive Fortilfælde for en Politik ogsaa i det øv-